

[Ministeren for skatter og afgifter]

Jeg takker for den tilslutning, der er til lovforslaget.

Hr. Lohmann rejste spørgsmålet om, hvorledes kommunernes økonomiske situation vil være for fremtiden, når dette forslag gennemføres. Mit svar er, at jeg vil henlede opmærksomheden på, at forslaget træder i kraft 1. januar 1988 for netop ikke at gribe ind i kommunernes budgetlægning. Hvorledes budgetlægningen skal være for 1988, ved jeg naturligvis ikke – det er der jo ingen der ved noget om på nuværende tidspunkt – men det er klart, at her vil være en faktor, som på en eller anden måde vil indgå i de forhandlinger, der gennemføres hvert år mellem Finansministeriet og kommunerne.

Hr. Ove Jensen spørger på sin pudsige måde, om Statsanstalten for Livsforsikring har betalt for meget i skat. Jamen hr. Ove Jensen bør jo lige lægge mærke til, at Statsanstalten for Livsforsikring ikke tidligere har været skattepligtig. Hvis man ikke tidligere har været skattepligtig og ikke har betalt noget som helst i skat, kan man jo heller ikke have betalt for meget i skat tidligere.

Så blev jeg spurgt om, hvorfor Statsanstalten for Livsforsikring gerne vil være skattepligtig. Ja, det hænger jo sammen med den ordning, der med virkning fra 1. januar 1984 blev gennemført til modernisering af Statsanstalten, hvorved Statsanstalten blev ligestillet med de private livsforsikringsselskaber. Det medførte nogle problemer. Bl.a. gennemførtes moderniseringen under bevarelse af Statsanstaltens hidtidige status som særlig forvaltningsenhed, idet statstjenestemændenes mulige krav ellers ville kunne have medført meget omfattende udgifter for Statsanstalten. Denne særlige status som forvaltningsenhed indebærer, at Statsanstalten skattemæssigt er stillet anderledes end de private livsforsikringsselskaber. Det er denne særlige status, som man vil ophæve nu; det er et ønske også fra Statsanstaltens side, at den simpelt hen skal have de samme vilkår som de øvrige livsforsikringsselskaber, og med den bemærkning, at det ikke måtte være til skade for kommunerne og deres budgetlægning, har regeringen fundet, at dette var et rimeligt krav, og derfor er lovforslaget fremsat.

Jeg overværede diskussionen om dette forslag sidste år, og jeg synes, det er en skam, at hr. Thoft ikke kunne være her til resten af mødet, men skulle nå en flyver, for han ville

da være glad for de positive bemærkninger, der er faldet om hans indsats for et år siden, og som jeg da meget gerne tilslutter mig.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):

Hr. Ove Jensen spurgte, om forslaget skulle forstås på den måde, at Statsanstalten havde betalt 10 mill. kr. for meget i skat, og det har ministeren da sikkert ret i var et ganske pudsigt spørgsmål. Men så vil jeg gerne stille det samme spørgsmål på en lidt mindre pudsigt måde. Jeg vil gerne spørge: skal det forstås på den måde, at der altså er ca. 10 mill. kr. om året, som Statsanstalten ikke hidtil har fået?

(Kort bemærkning).

Lohmann (S):

Det gælder sådan set det samme, for det har undret mig en hel del, at man i bemærkningerne har skrevet om et provenutab, for det kan jo ikke være provenutab, hvis der ikke er tale om noget at sammenligne med. Det vil jeg gerne have defineret. Det kan vi selvfølgelig også bruge udvalgsarbejdet til, men jeg håber, ministeren kan svare.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ophævelse af lov om indskud på etableringskonto.

Af Albrechtsen (VS) og Elisabeth Bruun Olesen (VS).

(Fremsat 18/11 86).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 11 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ophævelse af lov om investeringsfonds.

Af Albrechtsen (VS) og Elisabeth Bruun Olesen (VS).

(Fremsat 18/11 86).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

De to lovforslag, som VS her har fremsat, går ud på at ophæve etableringskontoloven og investeringsfondsloven, intet mindre. Som begrundelse for forslagene er anført, dels at de to love har en upræcis virkning, dels at de i højere grad tilskynder til skattespekulation end til erhvervsinvesteringer.

Først vil jeg knytte nogle bemærkninger til de to ordninger, der nu foreslås afskaffet. Formålet med etableringskontoloven er at fremme etableringen af nye erhvervsvirksomheder ved at støtte yngre lønmodtagere, der ønsker at etablere sig selvstændigt, mens formålet med investeringsfondsloven er at støtte et hensigtsmæssigt investeringsforløb i virksomhederne. Der er således fradragsret i den skattepligtige indkomst for indskud eller henlæggelser, der foretages med henblik på senere etablering eller investering.

Dette fremrykkede fradrag modsvares af, at der ved erhvervelse af afskrivningsberettigede aktiver nok kan ske forlods afskrivninger, men uden fradragsret, ligesom den afskrivningsberettigede anskaffelsessum reduceres med det forlods afskrevne beløb.

Reglerne om adgang til frigivelse af de hensatte midler er inden for de senere år blevet ændret adskillige gange. Der blev således i 1983 indført regler, der som en yderligere betingelse for frigivelse af de hensatte midler stiller krav om ydelse af en ikke uvæsentlig personlig arbejdsindsats i virksomheden, ligesom virksomheden højst må have 10 ejere. Samme år blev der indsat bestemmelser, hvorefter de hensatte midler ikke kan frigives til forlods afskrivning på aktiver, der er omfattet af afskrivningslovens afsnit om leasing.

Som etableringskontoloven og investeringsfondsloven ser ud i dag, er det netop de to ordningers karakter af erhvervsfremmende foranstaltninger, der må siges at være det fremtrædende punkt. Efter min mening er de formål, der gav anledning til lovene, lige så aktuelle i dag, som de var ved lovenes gennemførelse.

Det er således efter min opfattelse helt forkert at foreslå ordningerne ophævet. Under hensyn til beskæftigelsessituationen og betalingsbalanceproblemerne er det netop regeringens politik at øge de erhvervsmæssige investeringer. Jeg må derfor på regeringens vegne sige, at vi på ingen måde kan støtte disse to lovforslag.

Hans Hækkerup (S):

De to lovforslag, som VS her har fremsat, går ud på at ophæve mulighederne for at indskyde på etableringskonti for lønmodtagere og på investeringsfonds for selvstændige.

I Socialdemokratiet har vi en betydelig sympati for begge forslag. Vi mener faktisk ikke, det er særlig effektivt at yde store erhvervstilskud pakket ind i skattesystemet. Det er for lidt målrettet, og det er for stort et spild af statskroner i forhold til effekten.

Til gengæld mener vi også, at problemerne er blevet væsentlig mindre for etableringskontiernes vedkommende, efter at et flertal uden om regeringen i 1983 vedtog nogle begrænsninger. Med skattereformen har vi bevæget os yderligere et stykke, fordi fradraget fremover kun får ca. 50 pct.s værdi. Det begrænser yderligere spekulationsmulighederne.

Vi vil gerne bruge udvalgsarbejdet til at få afdækket, hvem det er, der bruger ordningen i dag, og om den virker efter sin hensigt. Gør den ikke det, må vi finde alternative muligheder for at hjælpe dem, der etablerer egen virksomhed. Etableringskontoordningen er efter vor opfattelse ikke en særlig god måde at hjælpe nyetablerede på.

Hvis vi så ser på investeringsfondsloven, må vi sige, at det virkelig er et af de store problemer i vores skattelovgivning i den form, den har i dag. Ikke mindst hos højindkomstgrupper inden for de liberale erhverv ser vi eksempler på spekulation i ordningen. Opsamlede investeringsfondsmidler, der primært er indskudt for at spare skat, ser vi ofte

[Hans Hækkerup]

anvendt på en uhensigtsmæssig måde for at forhindre efterbeskatning.

Naturligvis er der også mange eksempler på, at de opsparede midler bruges fornuftigt og investeringsfremmende. Det er også klart, at med skattereformens virksomhedsordning er behovet for investeringsfondsloven blevet mindre, da der nu kan opspares i virksomhederne til en a conto-skat på 50 pct.

Vi ønsker at fremme investering og beskæftigelse gennem en målrettet erhvervs politik, og vi har i vores erhvervspolitiske oplæg klart sagt, at dækning hertil må findes gennem omlægning af de skattebegünstigede erhvervsstøtteordninger, så vi får en mere målrettet og selektiv erhvervs politik. Det er i den sammenhæng, vi ønsker at diskutere en afskaffelse af investeringsfondsloven. Der er under alle omstændigheder et behov for gennemgribende ændringer af loven. Her tænker jeg ikke mindst på de liberale erhvervs muligheder for at henlægge til investeringsfonds.

Jeg tænker også på, at opsamlede midler ikke bør kunne overføres i forbindelse med, at en personligt ejet virksomhed omdannes til et selskab.

Efter disse retningslinjer vil vi arbejde med lovforslagene i udvalget.

Carl Martin Christensen (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Stetter, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige lidt om disse to lovforslag.

VS skriver i fremsættelsestalen bl.a., at man ikke er modstander af, at det offentlige yder tilskud til investeringer. Endvidere, at skal der ydes støtte til privat virksomhed, må dette ske direkte over finansloven til helt specifikke formål og på nøje angivne betingelser. Det er klar tale, og det skal forslagsstillerne naturligvis ikke klandres for.

Vi er modstandere af en sådan erhvervsinvesteringspolitik. Den har været afprøvet i en række lande, bl.a. i Norge og Sverige, med negativt resultat, og den er da også blevet opgivet igen. Den fører til et øget bureaukrati og til en kompliceret beslutningsproces. Resultatet viser sig i form af faldende produktion og beskæftigelse.

Det Konservative Folkeparti er tilhænger af generelle ordninger, som bevarer den frie markedsøkonomi og kan beskytte alle inter-

esserede personer og virksomheder, og som modregner et beløb i en kort årrække.

Vi må afvise lovforslagene.

Helge Sander (V):

Når man er så fundamentalt uenig i grundholdningen, som Venstre og VS er i disse sager, er det endog vanskeligt blot at diskutere indholdet, så to forslag, der så fuldstændigt er i modstrid med vores politik, kunne vi selvfølgelig ikke drømme om at støtte. Det bliver to gange nej.

Desuden har jeg lovet at meddele, at CD og Kristeligt Folkeparti også tager afstand fra lovforslagene.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg forstod ikke hr. Helge Sanders indlæg overhovedet. Mig bekendt er det en liberal grundholdning – hr. Helge Sander må rette mig, hvis jeg tager fejl – at det private erhvervsliv er bedst tjent med at fungere uden subsidier, på frie markedsvilkår i et system, der altså ikke er bundet op hverken på indirekte eller på direkte subsidier. Hr. Helge Sander henviste udtrykkeligt til Venstres grundholdninger.

Jeg ved meget vel, at man ligger under for konservatismen, som jeg troede var en anden ideologi, og det skyldes, at man har viklet sig ind i noget regeringssamarbejde og sådan noget, som ikke bygger på liberale principper, men hr. Helge Sander henviste udtrykkeligt til grundholdningerne. Det er mig ufatte ligt, at man kan bruge dem som begrundelse for disse forslag, for de bygger på den grundholdning, at man ikke skal bruge disse indirekte subsidieordninger.

Ruth Olsen (SF):

SF støtter de to lovforslag, og det gør vi selvfølgelig ikke mindst, fordi vi kan læse dem med genkendelsens store glæde. Det er bare ærgerligt, at der ikke er flere partier herinde, der kan indse, at alle de penge, der på disse indirekte måder gives i støtte til erhvervslivet, var givet bedre ud til en mere præcis støtte til de produktioner, der er perspektiver i, og som dette land har brug for. Men efter hvad den socialdemokratiske ordfører sagde før, kan jeg da vejre morgenluft efter næste valg.

[Ruth Olsen]

SF er ikke modstander af støtte til erhvervslivet, men vi mener, at den skal være målrettet, og vi mener også, at de penge, som skatteyderne på den måde giver i subsidier til erhvervslivet, skal være lønmodtagerkapital, så det er de ansatte, der har bestemmelsesretten over dem. Det er jo sammenlagt mange milliarder kroner, det handler om her, og de ordninger, det drejer sig om, lægger kun op til skattespekulation.

De bør derfor erstattes af mere konstruktive ordninger, og det må vi så håbe der bliver flertal for efter næste valg, om ikke før.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi er inde på et område, der efter radikal opfattelse måske ikke direkte er nævnt i forligsaftalen mellem de tre grupper af partier, der står bag skattereformen, men jeg mener bestemt, at spørgsmålet har været rejst i den forbindelse, og at det blev afvist at gennemføre sådanne ændringer, som her er foreslået.

Jeg kan kun sige, at vi holder os til vores opfattelse, at dette foreløbig er afhandlet i forbindelse med det nye skattesystem.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg skal bare benytte lejligheden til at fastslå, at dette krystalklart ligger uden for skattereformen.

Vi har oplevet, at regeringen i forbindelse med den såkaldte kartoffelkur kom med et forslag, der reelt forrykkede hele hovedkonstruktionen i det, vi havde aftalt i skattereformen, ved at lægge en renteafgift oven i den omlægning, vi i øvrigt havde foretaget af rentefradraget. Men regeringen henholdt sig jo netop til, at det ikke var en lovgivning, der var med i skattereformpakken, og jeg mener, at det står krystalklart, at dette ligger uden for skattereformen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg mener ikke, at dette kan sammenlignes med noget, der skete i forbindelse med kartoffelkuren, og jeg mener, at det udtrykkeligt blev rejst i forbindelse med det nye skattesystem, om vi skulle ændre her, og det kunne vi ikke blive enige om.

Min opfattelse er, at det ikke er korrekt at ville ændre det, uden at de tre grupper står bag det.

Ove Jensen (FP):

Om ikke andet så har debatten om disse to lovforslag da vist, at der stadig væk er vild uenighed om, hvad der er aftalt i skattereformen, og hvad der ikke er aftalt. Det er for så vidt ikke noget nyt, men nu har vi da fået det yderligere bekræftet en gang mere.

Så vil jeg godt sige til de ordførere, som i forbindelse med disse forslag har talt om erhvervstilskud, at det er noget forfærdeligt vrøvl. Disse ordninger, etableringskonto og investeringsfond, har jo intet som helst med erhvervstilskud at gøre. Hvis de havde det, ville Fremskridtspartiet for længst have foreslået dem ophævet. Forholdet er jo det, at man kan forskudsafskrive, og så kan man bruge de beløb til investeringer, men det er jo ikke sådan, at man kan afskrive en gang mere. Derfor har det intet som helst med erhvervstilskud at gøre. Fremskridtspartiet vil naturligvis stemme imod disse lovforslag.

Jeg tror tværtimod, at man skulle gå en anden vej og give bedre afskrivningsmuligheder i den situation, vi nu står i, hvor der er meget, der tyder på, at vi vil få øget arbejdsløshed og mindre tryk under kedlen det næste år. Det kunne vi let og elegant modvirke ved at forhøje afskrivningsprocenten, måske give fuld afskrivning. Det har heller ikke noget med erhvervstilskud at gøre, for man kan som sagt kun afskrive én gang, og det offentlige vil ikke få det mindste provenutab. Der kan blive tale om, at provenuet bliver udskudt et år eller to eller tre, men der er intet provenutab. Det vil give mere beskæftigelse, og det vil give mere produktion.

Derfor er det i hvert fald en helt forkert vej, VS her går, med, at man vil ophæve disse ordninger. De har i høj grad været medvirkende til at skabe mere produktion og mere beskæftigelse og har bidraget til, at unge mennesker er kommet i gang med en privat virksomhed.

Det er en forkert vej, man går. Man skulle gå den modsatte vej og sandsynligvis helt åbne for fuld afskrivning. Det kunne sætte gang i hjulene.

Albrechtsen (VS):

[Albrechtsen]

Jeg tror, at hr. Ove Jensen i nogen grad har misforstået, hvad debatten drejer sig om, men jeg kan da oplyse, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i sine beregninger over værdien af den indirekte erhvervsstøtte, som vedrører investeringsfondshenlæggelserne, har fundet, at den udgør omkring 3 mia. kr. om året. Hvad forslaget vedrørende etableringskonti angår, kan man beregne den årlige støtte, altså subsidieværdien, fra skatteyderne til virksomhederne til ca. 1 mia. kr. Vi kan under udvalgsarbejdet få præciseret helt nøjagtigt hvor store disse beløb er i 1987. Det vil jeg gerne medvirke til.

Men der er ingen tvivl om subsidieelementet i det. Det er vist egentlig også kun hr. Ove Jensen, der har anfægtet selve det, at der er tale om subsidier. Det, debatten ellers har drejet sig om, er, om man går ind for en sådan indirekte erhvervsstøttefacon eller man kræver en anden politik.

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Socialdemokratiet og SF for modtagelsen af lovforslagene. Jeg vil også gerne give det tilsagn til Socialdemokratiet og altså også til SF, at det, man efterlyser for at ville være med til at ophæve loven om investeringsfondshenlæggelserne, er, at der gennemføres en målrettet erhvervs politik, som giver erhvervsstøtte, men på bestemte betingelser til bestemte formål. Det er VS villigt til at gå ind i en debat om, og i den forstand har debatten da i hvert fald vist, at Socialdemokratiet, SF og VS er rede til at gå til valg på og efter valget gennemføre en politik, der fuldstændig omlægger erhvervsstøtten. Den indirekte erhvervsstøtte, som hr. Hans Hækkerup så korrekt udtrykte det, gennemføres i øjeblikket på en måde, som indebærer et stort spild af skatte kroner.

Jeg vil også godt sige tak til hr. Hans Hækkerup for den klare tilkendegivelse om, at dette ikke er et punkt, hvor Socialdemokratiet er bundet af skatteforliget. Hr. Hans Hækkerup sagde det, jeg havde nær sagt kryptisk, og jeg synes også, det er et meget væsentligt resultat af debatten, at vi har fået slået det fast. Der er jo ingen tvivl om, at vi har anset dette skatteforlig og fortsat anser dette skatteforlig for at være en væsentlig hæmsko for et kommende arbejderflertal. Derfor er det netop så væsentligt at få fastslået, at det i hvert fald ikke omfatter dette område.

Vi er lidt skuffede over, at Det Radikale Venstre afviser at gå ind i diskussionen med alene formelle betragtninger. Det kunne være interessant at vide, hvad Det Radikale Venstre egentlig mener om disse 4 mia. kr. om året, som man deler ud uden synderlig gavnlig virkning. Hvad mener egentlig Det Radikale Venstre om det? Det kunne jeg godt tænke mig at høre hr. Bernhard Baunsgaards svar på, for det kan da godt være, hr. Bernhard Baunsgaard mener, at han er bundet af forliget. Det mener andre så ikke at de er. Men hvis man så bort fra det og hr. Bernhard Baunsgaard fik muligheden for at gå ind i en forhandling om dette spørgsmål, kunne det være interessant at høre, hvad hr. Bernhard Baunsgaard egentlig mener, og om Det Radikale Venstre mener, at man fortsat bare skal dele disse 4 mia. kr. af skatteydernes penge ud hvert evigt eneste år uden gavnligt resultat.

Eller vil hr. Bernhard Baunsgaard være med til sammen med os andre at diskutere en målrettet investeringspolitik, hvor man brugte disse penge på en fornuftig måde, og være med til at støtte f.eks. produktioner, som jeg tror hr. Bernhard Baunsgaard og vi andre er enige om at man skal støtte, f.eks. produktioner, der medfører en mere miljøvenlig indsats? Der kunne f.eks. stilles betingelser om, at beløbene ikke bare skal kapitaliseres i passive formuer, men rent faktisk skal udmønte sig i konkrete, fysisk eksisterende erhvervsinvesteringer, hvad man ingen som helst garanti har for i dag. Sådan nogle ting kunne det have været rart at høre hvad Det Radikale Venstre egentlig mener om, i stedet for at dække sig ind under nogle formelle betragtninger, som ikke engang var korrekte.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dels mener jeg naturligvis, at mine bemærkninger er korrekte, dels er det i hvert fald en kendsgerning, at vi føler os bundet af denne opfattelse.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg bestemt ikke vil udelukke, at det kan blive nødvendigt at centraldirigere investeringer, f.eks. af hensyn til miljøformål, men jeg vil samtidig sige, at der eksisterer uendelig mange muligheder for fejlinvestering, når man dirigerer det cen-

[Bernhard Baunsgaard]

tralt; det kan man jo se på ethvert socialistisk land.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Uanset hvor mange tal hr. Albrechtsen har fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd eller andre, vil jeg fastholde, som jeg sagde før, at der intet som helst subsidium er i disse ordninger. Der er tale om forskudsafskrivning, og der er tale om udskydelse af et provenu, det er rigtigt, men det samme provenu vil komme ind ved, at der gives fuld afskrivning i stedet for som nu 30 pct.s afskrivning. Der vil endda efter min opfattelse være en stor samfundsøkonomisk nettogevinst, for de afledede virkninger af større investeringer vil være mere produktion og mere beskæftigelse. Derfor er jeg overbevist om, at der totalt set ville blive et merproveneru, hvis man gav fuld afskrivningsret.

Jeg vil for øvrigt tilføje, at jeg, selv om jeg har forsvaret disse ordninger, vil mene, at fuld afskrivningsret her og nu, når man stod over for at skulle investere, ville være endnu bedre end disse investeringsfondshenlæggelser. Men det er der åbenbart aldrig nogen der i fuldt alvor har villet drøfte, og det mener jeg er en stor fejl.

Albrechtsen (VS):

I modsætning til hr. Ove Jensen er der altså andre, der har gjort sig den ulempe at sætte sig ned og regne på disse forslag og finde ud af, hvad det rent faktisk koster, og det har jeg så refereret.

Men når det stammer fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, gider hr. Ove Jensen ikke høre på det. Det er et rent politisk begrundet standpunkt. Hr. Ove Jensen har ikke været i stand til at påvise noget som helst sagligt konkret om, hvorfor tallene skulle være forkerte, og det er naturligvis, fordi hr. Ove Jensen savner ethvert grundlag for at gå ind i en sådan kritik.

Men som jeg sagde før, vil jeg bede om at få dette her regnet igennem under udvalgsarbejdet. Så får vi disse tal, og så kan hr. Ove Jensen se fra ministerens hånd, at det er korrekt, at der deles milliarder ud på dette felt.

Endelig vil jeg bare sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at man nærmest må forstå det sådan, at hr. Bernhard Baunsgaard altså ik-

ke, når det kommer til det konkrete, vil være med til at ændre disse forhold. Man har fundet på den begrundelse, at man skulle være bundet af et forlig, som andre forligspartnere helt klart ikke føler sig bundet af.

Så siger hr. Bernhard Baunsgaard noget om socialistiske samfund. Jamen kunne vi ikke diskutere de konkrete projekter og forslag og tage stilling til dem i stedet for at begynde at diskutere, om de er specielt kapitalistiske eller specielt socialistiske? Vi vil gerne fremsætte forslag om bestemte ting; f.eks. er vi inden for energiproduktion i færd med at fremsætte nogle forslag, som man kan kanalisere disse penge ind i og derved sikre en gavnlig, miljøvenlig produktion, som der bestemt ikke kan komme noget skadeligt ud af.

Så kan man diskutere, om det er specielt socialistisk. Man kan mene, at det vil være med til at give en udvikling i retning af en demokratisk socialisme at opbygge sådanne ting, og man kan også sige, at det ikke er specielt socialistisk at opbygge halmfyr, men uanset hvad man siger om det, er det da i hvert fald gavnligt og må være noget, som hr. Bernhard Baunsgaard kan gå ind for.

Men man har altså helt frivilligt, og uden at andre har ønsket det, bundet sig til at påstå, at dette er noget, der vedrører et skatteforlig, og at man derfor ikke vil gå ind i reelle diskussioner om det. Jamen så må arbejderflertallet jo gennemføre det, medens Det Radikale Venstre sidder med armene over kors.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jamen jeg kan da godt udpensle det for hr. Albrechtsen, hvis det er nødvendigt. Jeg tror, at vi i mange tilfælde får meget mere ud af at lade private investere, end vi gør ved at få en central dirigering. Når jeg henviste til de socialistiske lande, var det, fordi de socialistiske lande i høj grad bruger centraldirigeringen med enorme ødelæggelser, ikke mindst for miljøet til følge. Man kan bare se på, hvad man er ude i i Tjekkoslovakiet og i Sovjetunionen.

Når hr. Albrechtsen henviser til halmfyr, må jeg gøre opmærksom på, at noget af det farlige ved halmfyr netop er miljøforureningen.

[Bernhard Baunsgaard]

Men som sagt tror jeg, at private i mange tilfælde disponerer mere fornuftigt, end man gør fra centralt hold, når det er embedsmænd, der skal dirigere det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ophævelse af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v.

Af Albrechtsen (VS) og Elisabeth Bruun Olesen (VS).

(Fremsat 18/11 86).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 13 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (Bortfald af pristalsreguleringer og forskudsafskrivninger).

Af Albrechtsen (VS) og Elisabeth Bruun Olesen (VS).

(Fremsat 18/11 86).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

De to forslag, VS her fremsætter, går ud på følgende:

For det første en ophævelse af varelagerloven, for det andet ophævelse af reglerne om pristalsregulering af afskrivningsgrundlagene, for det tredje ophævelse af reglerne om for-

skudsafskrivning på skibe, for det fjerde ophævelse af forskudsafskrivningerne på visse maskiner m.v. og bygninger, de såkaldte 700.000 kr.s afskrivninger, og endelig for det femte en ophævelse af reglerne om afskrivning på dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter.

Forslaget om ophævelse af varelagerordningen begrundes med, at der alene er tale om en passiv form for erhvervsstøtte, hvis virkning er upræcis.

Forslaget vedrørende afskrivningsreglerne – det er jo skatteforligsstof – begrundes dels med, at reglerne om pristalsregulering kun tjener til at nedbringe virksomhedernes skattepligtige indkomst, dels med, at reglerne om forskudsafskrivningerne alene betyder fremrykning af et skattemæssigt fradrag.

Reglerne om pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget for maskiner og inventar og lignende driftsmidler samt bygninger blev indført i 1982 med det sigte at tilskynde til øgede investeringer. Man ønskede således at styrke erhvervenes konkurrenceevne og dermed at søge beskæftigelsen fremmet.

Da reglerne om forskudsafskrivninger på skibe blev indført helt tilbage i 1957, begrundedes det med, at en vis adgang til at afskrive, før skibet blev leveret, havde en ganske særlig betydning for skibsfarten. Dette skyldes dels de meget store, kostbare enheder, hvorom der sluttes kontrakt, dels den meget lange leveringstid, i hvilken der skal betales byggerater.

Reglerne om forskudsafskrivninger på visse anskaffelser af maskiner og lignende driftsmidler samt bygninger blev indført i afskrivningsloven i 1969. Der havde dog i en lang årrække været adgang til forskudsafskrivninger i kraft af en tekstanmærkning til finansloven. Der var således ikke tale om indførelse af nye regler i 1969.

Forskudsafskrivningerne bevirker, at virksomhederne får forholdsvis store afskrivninger og dermed lavere skat i perioden forud for anskaffelsen af de pågældende erhvervsaktiver. Til gengæld får de mindre afskrivninger og skal derfor betale højere skat i de følgende år, hvor investeringerne indgår i produktionen og giver et afkast.

Der er tale om en udsættelse af indkomstskatten, der gør det lettere for virksomhederne at foretage investeringer og skabe nye arbejdspladser.